

[Thor Pedersen]

Og det vil være klart for enhver, at hvis man skal reducere statens udgifter, må man ud og se, hvor staten har udgifterne, og så reducere dem. Ellers skulle man øge indtægterne. Der er ikke noget mærkeligt i, at hvis man vil spare, er det udgifterne, man sparer på; man kan ikke spare på meget andet, og derfor er det klart, at det er på statsbudgettets udgiftside, man sparer.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Det er lidt anstrengende at skulle høre på hr. Thor Pedersens forelæsninger i temmelig infantil nationaløkonomi, helt, helt uafhængigt af hvad der foregik i folketinget f.eks. i 1979, da den daværende socialdemokratiske regering fremlagde en række sociale besparelsesforslag, støttet af det radikale venstre, støttet af CD, støttet af kristeligt folkeparti. Venstre stemte imod dem alle. Venstre stillede en række ændringsforslag, som var utrolig omkostningskrævende. På et tidspunkt under Anker Jørgensen-regeringen lykkedes det venstre at få overbevist kristeligt folkeparti, så der ikke blev flertal i folketinget for disse sociale besparelser, der alle havde det sigte at ramme mellemindkomster og højere indkomster. Hvad har vi så fået i stedet for? Nedsikring på nedskæring på nedskæring for de allermest udsatte grupper i vores samfund. Så spar os dog for al den moraliseren om arbejdspladser og nationaløkonomi! Det hører ingen steder hjemme!

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Der er intet nyt for mig i den argumentation, hr. Erik B. Smith her fremfører. Det er jo den socialdemokratiske holdning, at al den snak om økonomi og nationaløkonomi ingen steder hører hjemme. Lad os da leve med en ¼ million arbejdsløse og til gengæld sikre, at efterhånden som der bliver flere og flere arbejdsløse, skal de have det bedre og bedre. Altså et lykkeland, hvor alle enten er offentligt ansatte eller ledige.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Jeg indrømmer, at man vist skal udtrykke sig både meget kort og meget enkelt. Kunne

vi ikke bare tage et enkelt eksempel, for jeg forstår simpelt hen ikke hr. Thor Pedersens besynderlige moraliseren.

Venstre tvang sammen med den daværende borgerlige opposition den daværende socialdemokratiske regering til at acceptere, at man afskaffede laveste invalidepension og erstattede den med mellemste invalidepension. Efter hr. Thor Pedersens opfattelse må det jo have kostet i hundredtusindvis af arbejdspladser, i hundredtusindvis af arbejdspladser. Hvad var forklaringen på, at venstre dengang var så utrolig meget dummere, end de er i dag? Eller hvad?

Første næstformand (Knud Østergaard):

Ordføreren for forslagsstillerne vedrørende lovforslag nr. L 23 (om ændring af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel og om ophævelse af lov om begrænsning af løn under sygdom. (Ophævelse af karenssdag)), hr. Erik B. Smith, har ordet.

Erik B. Smith (S):

Jeg er jo i den situation, at jeg – ikke overraskende – kan takke både VS, SF og socialdemokratiet. Jeg er også – heller ikke overraskende – glad for at have konstateret ved førstebehandlingen af dette forslag, at al den megen snak i dagspressen fra fremtrædende medlemmer af de forskellige folkepartisgrupper med tilknytning til regeringspartierne om, at denne karenssdag vist ikke er særlig god, og at vi vist bør afskaffe den osv., intet har på sig. Den er formentlig fremkommet under indtryk af stærk utilfredshed blandt lønmodtagere og måske lidt nervøsitet i forbindelse med det kommende kommunevalg. Lad os kaste lidt slør over, hvad det egentlig er, vi mener, har man nok tænkt.

Jeg synes, kristeligt folkeparti kom med den mest bemærkelsesværdige begrundelse for, ja, nærmest en utvetydig kærlighedserklæring til, karenssdagen, og det må vi da tage til efterretning og selvfølgelig også meddele ude omkring i samfundet, hvor debatten foregår. Nu er det vel ikke alle steder, for at sige det pænt, kristeligt folkeparti stiller op til kommunevalget, men det er da i alt fald vigtigt, at vi nu ved, at kristeligt folkepartis folketingsgruppe har givet tilslutning til, at erstatningen for det tab, arbejdsgiveren lider